

V naročju topline

Izvajalec: Pvaninski abuhi

Avtor besedila: Mojca Šipek

Avtor glasbe: Jože Galič

S pogledom otožnim sem gledal čez polje,
ko kril ga prehitro jesenski je hlad
in puščal za sabo je zemljo pozeblo,
kjer klilo je žito, zdaj raste osat.

A v hiši domači, v naročju topline,
sem dušo spočil si, ko legel sem spat.
Očetove misli so me pomirile,
globoko v meni pustile pečat.

**»Tako je v življenju, veš, sinko predragi,
če žalost jeseni tvoj smeh preglasi,
le vedi, nič slabega večno ne traja,
verjemi, pomlad se spet nova rodi!«**

Ko prag sem domači osamljen prestopil,
iz mesta prinesel veliko obljub,
a kmalu odkril sem, da tam so lagali,
mi vzeli vse sanje, prodali brezup.

**»Tako je v življenju, veš, sinko predragi,
na svetu včasih prav vsem je hudo,
a vedi, nič slabega večno ne traja,
v naročju topline ti še bo lepo.«**